

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

KVĚTEN 2014

č. 5

KVĚTEN – MĚSÍC PANNY MARIE

Maria v Písmu svatém

Trojím způsobem se dá o někom mluvit: přímo, v předobraze nebo symbolicky: tak Maria vystupuje na stránkách Písma svatého v předobrazech Starého zákona a v symbolech, nebo ve své vlastní podobě v Novém zákoně.

Tři období života ženy vyjadřují její tři úkoly: panna – snoubenka – matka; všemi třemi prošla Maria, požehnaná mezi ženami.

Tři fáze lze pozorovat v Mariině bytí: fáze přípravná, kdy Maria existuje v Boží mysli, od věčnosti vyvolená a předurčená za Matku Spasitele, – fáze pozemská, kdy se Maria stává Matkou Mesiáše a s ním spolupůsobí jako Spoluvykupitelka a nastávající duchovní Matka nového pokolení Božích dětí, – fáze nebeská, kdy Maria zůstává Matkou Bohočlověka a působí jako naše

Přímlyvkyně a Rozdavatelka všech milostí.

Tři okamžiky Mariina života jsou nanejvýš vznešené: okamžik Neposkvrněného Početí, v němž je uchráněna všeho hříchu, povýšena do stavu milosti a počíná se skvět kromobyčejnou svatostí, – okamžik Zvěstování, v němž přijímá do svého panenického lůna Boží Slovo a stává se Matkou Boha, – okamžik Nanebevzetí, v němž přechází do blaženého patření na Boha jako Královna nebe i země.

Tři chvíle jejího pozemského života označují její spoluvykupitelskou činnost a zároveň naznačují vývoj jejího duchovního mateřství vůči nám: chvíle, kdy projevuje souhlas se Vtělením, chvíle, kdy obětuje Ježíše v chrámě, a chvíle, kdy stojí pod jeho křížem.

První a poslední kniha Písma svatého obsahují význačné části Božího zjevení o Panně Marii: je to třetí kapitola

Prvoevangelia (I. kniha Mojžišova), v níž Bůh zaslibuje Mesiáše a proti Evě staví novou Ženu, jež potře Satanovu hlavu; pak je to 12. kapitola Zjevení sv. Jana, celá věnovaná velkolepému vidění Ženy, která porodí Dítě a bojuje s drakem. Mezitím srdce Písma svatého, evangelium (podle Matouše, Lukáše a Jana) nám líčí nejdůležitější události ze života Boží Matky.

Mimoto v celé Bibli se třpytí tu a tam jako perly různá proroctví, přímá i nepřímá, a rozmanité předobrazy Panny Marie – to ve Starém zákoně, zatímco

listy sv. Pavla několikrát nepřímo narážejí na mariánská témata a podávají důležité zásady k jejich řešení (např. Ga 4,4).

Malou ukázkou titulů dávaných odjakživa Panně Marii, je Loretánská litanie; ve spisech sv. Otců však nalezneme stovky nejrůznějších názvů Ženy, jejíž krása, velikost, moc a sláva se nedá dobře lidskými slovy vyjádřit.

*Zpracováno podle knihy I. Císaře:
Žena v Písmu svatém*

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

MARIA, UZDRAVENÍ NEMOCNÝCH ...

...
My věřící doporučíme právě nemocné Panně Marii. Je to teologicky a psychologicky hluboce odůvodněno. Výchozím bodem tak velké důvěry k Ní je ta hodina, kdy stála pod křížem svého Syna. Církev jednoznačně učí, a je to dobře podložené učení, že Pán Ježíš na kříži svěřil Panně Marii celé lidské pokolení a křesťanstvo známými slovy: „Hle, Syn tvůj, hle, Matka tvá!“ Poslední vůle Pána Ježíše byla, aby se Panna Maria stala pro nás pro všechny Matkou. Patříme k Ní, jako Ona byla odevzdána nám! Každá matka se stará zvláště o ty děti, kterým něco hrozí, které jsou choré. Proto i Panně Marii, jako Matce, leží na srdci především lidé nemocní, ohrožení nějakým nebezpečím.

Z toho důvodu každý věřící, když se octne v nouzi, ve strastech nebo oneemocní, má záruku, že u Ní najde pocho-

pení. Maria ví z vlastní zkušenosti, co znamená trpět! Po celý život se nad ní vznášela věštba starce Simeona, že její vlastní duší pronikne meč bolesti. Prodělala „ještě jednou“ bolesti a smrt svého Syna na kříži. Ona ví, jak na tom jsou zarmoucení a bolem naplnění lidé. To dodává každému, kdo se k ní obrací, pocit důvěry, že jeho prosba bude dobře přijata. Kdo je ochoten věřit, co všechno nám dává Bůh v Matce svého Syna, může z toho vyvodit, že si Bůh přeje i naše dobro. I k Marii vede cesta jen skrze víru v Boží moc a volání. Je proto bezúčelné mluvit o Panně Marii s člověkem, který tuto víru v Boha nemá. V Panně Marii vidíme člověka, v němž se Bohu nejvíce zalíbilo. Je nejzdařilejším mistrovským dílem, jež vyšlo z rukou Božích. Je ve všech směrech nejdokonalejší. Obraz, který nám Bůh v Mariině osobnosti

předkládá o svém stvoření, má co říci i dnešnímu člověku, který hledá odpovědi na tolik otázek. Člověku lichotí, když se mu říká, že je vlastně lepší, než jak se sám vidí v zrcadle svého života. Že v dlouhém řetězu lidské rodiny je také bezvadný článek, se kterým se může i on ztotožnit a v němž i on může vidět vlastní sebeuskutečnění.

V Panně z Nazareta může člověk znovu nalézt sebe samého, jestliže vstoupí do styku s Bohem – Panna Maria patří k tomuto lidstvu. Proto je „slávou Jeruzaléma, radostí Izraele, ctí našeho rodu.“ Především však je *Matkou*. Její úlohou v nebeském království je předávat dále Božský život! To je její poslání. Setkání s Pannou Marií nezůstane nikde jen při pouhém obdivu. Kdo se k Ní přiblíží, ocitne se v dosahu její zářivé neposkvrněnosti a její vlastní blízkosti Bohu. Kdo se k Ní modlí a chce jí být nablízku, vrůstá tak do Božího prostředí, které je kolem Ní, a dostává se i do blízkosti Boží.

Kdo má víru, ten ji také *žije*. To ovšem neznamená, že jeho život z víry nemá žádné solidní základy. Znamená to spíše, že takový člověk nepotřebuje stále

ohmatávat a dokazovat si jednotlivé pilíře své víry, aby si byl tou vírou jist. Vždyť přece není třeba před modlitbou každého Otčenáše si vždy znovu dokazovat existenci Boží. Věřit znamená žít z Boží přítomnosti.

Tak se to má i s přijetím Panny Marie do našeho konkrétního života. Stačí si uvědomit, že její bytí je vlastně pověřením a posláním skrze Krista. Kdo je chce zařadit jako poslání i do vlastního života, musí jím vyplnit celou svou každodenní existenci. Kdo je nepřijme, bude odkázán na Ježího Syna a bude účtovat jen s *Ním*. Kdo ale má za to, že je a žije v Kristu, musí v jeho „největší blízkosti“ nutně přijít do styku s Pannou Marií a srovnávat svůj život s jejím posláním. K čemu tedy, ptám se, takové vyumělkované a komplikované akrobacie, kterými chtějí mnozí v dnešním křesťanství Pannu Marii postavit stranou?

Křesťan, který věří v Božího Syna, zůstane u Panny Marie, protože je Ježíšovou Matkou, a zůstane tak u Krista, který je opět Mariiným Synem!

...

Z knihy A. Gots: „ANO“ ke kříži

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

KOSTEL SV. JANA KŘTITELE – U KAPUCÍNŮ

Historie znojmského kapucínského kláštera začíná v období rekatolizace v první pol. 17. stol.

V době konání zemského sněmu ve Znojmě 24. 6. 1628 za přítomnosti císaře Ferdinanda II. byl na Dolním náměstí v místě dnešní Olivetské kaple vztyčen kříž a posvěcen základní kámen nového kos-

tela a kláštera. Hrabě Caesar Gall za přispění dalších dobrodinců pro tento účel vykoupil 7 měšťanských domů na dolní straně náměstí, pozůstatkem těchto domů jsou ostění gotických oken na klášterní zdi a podzemní prostory. Kostel byl vysvěcen 1. září 1632 olomouckým světícím biskupem Preinerem.

Obraz na hlavním oltáři kostela znázorňuje „Kázání sv. Jana Křtitele. Po bocích hlavního oltáře jsou obrazy rodičů sv. Jana Křtitele: sv. Zachariáše a sv. Alžběty.

ALŽBĚTA A ZACHARIÁŠ

Narodili se před Kristovým narozením a zemřeli v 1. století v Jeruzalémě; svátek se slaví 5. listopadu.

Už ve velmi časně době byli Alžběta a Zachariáš, rodiče Jana Křtitele, uctíváni jako světci.

Alžběta, která mnoho let nepočala žádné dítě a byla proto stejně jako její muž Zachariáš velmi nešťastná, přesto ještě ve svém vysokém věku porodila syna Jana. Archanděl Gabriel předpověděl nevěřícím rodičům toto narození. Jan Křtitel přišel na svět půl roku před Ježíšem a je označován za „Mesiášova předchůdce“. Měl připravovat lidi na příchod Syna Božího.

P. Maria, která ve stejné době jako Alžběta nosila pod srdcem dítě, totiž Je-

žíše, přišla navštívit Alžbětu, s níž byla příbuzná. Slova, jimiž Alžběta pozdravila mladou Marii, jsou dodnes součástí Ave Maria:

„Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný je plod života tvého.“

Když se Jan narodil, ohlásil jeho otec Zachariáš užaslým lidem, kteří nemohli uvěřit zázraku pozdního narození v domě Alžběty a jejího manžela, tato slova: „Buď veleben Pán, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid a přinesl mu spásu ... A ty, dítě, budeš prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem připravit mu cestu.“ Lidé v ten den ještě nevěděli, co jim Zachariáš chtěl říci ...

Jak dlouho ještě Alžběta a Zachariáš provázeli životní cestu svého syna Jana, se neuvádí. O Alžbětině smrti nejsou žádné zprávy, o Zachariášovi vypravuje spis ze 3. století, že byl v jeruzalémském chrámě zavražděn.

*Z knihy Schaubert-Schindler:
Rok se svatými*

CHARITA

Rodinný sociální asistent v TV Noe V pořadu TV Noe s názvem Charita ve středu se prezentovala naše služba Rodinný sociální asistent. Podívejte se na pořad v archívu televize Noe nebo v naší videogalerii na www.znojmo.charita.cz.

Módní přehlídka

Srdečně Vás zveme na módní přehlídku s názvem „Z pohádky do pohádky“, která se uskuteční **14. května 2014 od 10:00 hodin ve štukovém sále Znojemské Besedy** u příležitosti Dne matek. Modely vám předvedou děti, maminky a tatínci z Domova pro matky a otce v tísní. Těšíme se na Vás!

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Za vše Bohu děkovat?

Bible nám neříká, že máme děkovat za všechno, nýbrž ve všem, tedy za všech okolností (srov. 1 Sol 5,18). Ačkoliv prožívám nepochopitelnou zkoušku a temnotu, mohu v suché víře děkovat, že mě Bůh má rád, i když to necítím, že mě neopustí, i když ho nevidím, že i to, co právě prožívám, má nějaký smysl, i když ho teď naprosto nechápu.

Uprostřed existenčních nejistot a strachů mohu Boha chválit ne za to, že nemám čím zaplatit nájem, ale za to, že „jemu na nás záleží“ (1 Petr 5,7). Nemusím z plna hrdla děkovat za to, že můj muž je alkoholik a děti jsou nevěřící, ale za to, že Bůh je přesto miluje, že je stále hledá a nevzdá to, i když oni jej nehledají, že za nimi půjde do každé rokle, do každého trní, tak jako dobrý pastýř za ztracenou ovcí v evangeliu.

Ovšem příběh o Jobovi nám ukazuje, že i k tomuto typu děkování a chval máme právo dorůst, aby naše modlitba mohla jít ze srdce a z přesvědčení, nikoli „z vrchu hlavy“. Kolikrát už jsme slyšeli pěkná kázání o tom, jak Job děkoval při těch hrozných ranách a chválil Boha. Jak

to jen pěkně a statečně zní: „Pán dal, Pán vzal, budiž jméno Páně pochváleno.“

Tenhle příkladný postoj však Jobovi vydržel pouze dvě kapitoly – zbylých čtyřicet kapitol zabírají převážně jeho výčitky Bohu, místy doslova reptání či rouhání, sebeobhajoba a trpké dohadování se s přáteli a rádci. To ostatně docela chápeme, když uvážíme, co všechno ho postihlo.

Víme ale, že Jobovi rádci mu vyčítali jeho trpké a rouhavé řeči, které tryskaly z bolavého srdce. Velmi překvapující je závěr knihy. Po dlouhé Boží řeči k Jobovi, která nevysvětluje smysl všech zkoušek, ale spíš odhaluje nepatrnost člověka před Božím majestátem, se Bůh nečekaně obrací právě k těmto rádcům, kteří se celou dobu snažili Joba dotlačit do „správného“ zbožného postoje (aby přece přiznal svoji vinu, aby nereptal a vzdal Bohu chválu atd.). Bůh říká jednomu z nich, Elifazovi:

„Můj hněv plane proti tobě a proti oběma tvým přátelům, protože jste o mně nemluvili náležitě jako můj služebník Job... Obětujte za sebe zápalnou obět' a můj služebník Job ať se modlí za

vaše poblouznění, že jste o mně nemluvilí náležitě jako můj služebník Job“ (Job 42,7-8).

To je lekce! Takže ony se nakonec rouhavé Jobovy řeči Bohu líbily víc než všechny zbožné a duchovní řeči jeho přátel! Jak je to možné? To máme tedy všichni začít Bohu vyčítat a nadávat, místo abychom ho chválili?

Vždycky určitě ne, ale Bůh tu nepochybně ukazuje na jednu věc: líbí se mu, když je náš vztah k němu bezprostřední,

bez falše (i bez sebesvatější falše), když si před ním dokážeme vylévat své srdce, nejenom hlavu či ústa.

Nestojí o plná ústa zbožných frází, s kterými se neztotožňujeme. Ano, modlitba skutečných Božích přátel nebyla nikdy tak strojená, jak bývá naše modlitba.

Z knihy K. Lachmanové: Vězení s klíčem uvnitř

ROK RODINY

SOULAD MEZI MANŽELSKOU LÁSKOU A ÚCTOU K LIDSKÉMU ŽIVOTU

Sněm ví, že některé životní podmínky dnes často manželům brání ve vyrovnaném manželském životě a že se mohou octnout v okolnostech, kdy alespoň dočasně se nemůže zvětšovat počet dětí a jen s obtížemi se může zachovat přitom věrná láska i plná životní důvěrnost. Kde je však důvěrný manželský život přerušen, tam může být nezdídko ohrožena věrnost a poškozeno dobro dětí: tehdy se dostává do nebezpečí výchova dětí i odvaha mít další.

Někteří se opožďují řešit tyto problémy způsobem nečestným, ano neštítí se dokonce ani usmrcení. Církev však připomíná, že mezi Božími zákony, podle kterých se přenáší život a podle kterých se pěstuje pravá manželská láska, nemůže být skutečný rozpor.

Bůh, Pán nad životem, svěřil totiž lidem vynikající úkol: uchovat život; tento úkol však mají plnit způsobem hod-

ným člověka. Život se má tedy s největší péčí chránit už od samého početí; potrat a usmrcení nemluvněte jsou hanebné zločiny. Pohlavnost u člověka a lidská plodivá schopnost podivuhodně převyšují ty, které se vyskytují na nižších stupních života; proto také samy úkony manželskému životu vlastní, řízené v souladu s pravou důstojností člověka, je třeba mít ve velké úctě. Kde tedy běží o to, jak uvést v soulad manželskou lásku s odpovědným sdělováním života, nezávisí mravní povaha jednání jen na upřímném úmyslu a zhodnocení pohnutek, ale musí se určovat objektivními měřítky, vzatými ze samé přirozenosti lidské osoby a jejích úkonů, která uchovávají celý smysl vzájemného darování i lidského plození, aniž se tím přeruší pravá láska; to ovšem nelze uskutečnit, nepěstuje-li se opravdově ctnost manželské čistoty. Synové církve, kteří se opírají o tyto zásady, ne-

smí při řízení porodnosti nastoupit cesty, jež zavrhuje učitelský úřad církve, vykládající Boží zákon.

Budiž všem jasno, že život lidí i úkol sdělovat ho dál se neomezují jen na tento věk a nemohou se posuzovat a chá-

pat jen podle jeho měřítek, nýbrž vždycky mají vztah k věčnému určení člověka.

*Pastorální konstituce o církvi
v dnešním světě (čl. 51)*

INFORMACE – bude vás zajímat

Kurz pro vedoucí farního společenství seniorů

Chtěli byste mít ve farnosti společenství pro seniory? Můžete se připravit na tuto službu; najít inspiraci a nápady jak založit nebo znovu obnovit farní společenství seniorů. Naučíte se také, jak se dá připravit kvalitní program na celý rok.

Nejbližší běh kurzu se uskuteční **19. – 23. května a 24. – 25. června 2014** v Brně, na Petrově č. 4. Přihlásit se můžete písemně, vyplněním přihlášky s doporučením místního faráře do 5. května 2014. Rezervace místa v kurzu a další informace: Dana Žižková, 730 805 857, e-mail: dana.zizkowska@spokojenysenior-klas.cz, Spokojený senior – KLAS z.s. Josefská 1, 602 00 Brno, www.spokojenysenior-klas.cz.

Májová pouť

Institut pro křesťanskou kulturu zve srdečně zájemce o poznávání křesťanských kořenů Evropy na Májovou pouť **Maria Jeutendorf, Melk, Krems (údolí Wachau) v sobotu 24. května 2014**. Putujeme a modlíme se za mír mezi národy. **Přihlášky** na tel: 728 272 760, e-mail: eva.balikova@seznam.cz, www.institut-hradiste.cz

Bližší informace na plakátech.

Tři dny křesťanské spirituality s P. Vojtěchem Kodetem v Brně

Ve dnech od **9. do 11. května 2014** zvou Pastorační středisko brněnské diecéze a Karmelitánské nakladatelství všechny zájemce na tradiční Tři dny křesťanské spirituality. Pozvání letos přijal P. Vojtěch Kodet, který v pátek v 19. hodin v aule Biskupského gymnázia na Barvičově 85 v Brně zahájí přednáškou Provokující Ježíš. V sobotu od 9. hodin začne tamtéž celodenní rekolekce s tématy Síla lásky, Dotek milosrdenství a Nový začátek. Sobotní program nenavazuje na páteční přednášku a lze jej absolvovat samostatně. Není třeba se na něj přihlašovat, ale pořadatelé prosí a doporučují absolvovat jej jako celek včetně mše svaté v 16 hodin.

Po skončení nedělní bohoslužby v kostele svatého Michala se začátkem v 9 hodin bude následovat autogramiáda v knihkupectví U Michala na Dominikánském nám. 8 v Brně. Prožijte s námi velikonoční obnovu svého života. Plakát naleznete v příloze.

Ve dnech **9. až 11. května 2014** opět navštíví Brno polský jezuitský kněz a psycholog P. Józef Augustyn. Je velmi úspěšným autorem duchovní literatury zabývající se duchovním růstem a radami a vedením v různých životních situa-

cích. Jeho knihy jsou populární v mnoha zemích.

Setkání s Józefem Augustynem v Brně pořádá v rámci tradiční akce Tři dny křesťanské spirituality tradičně Karmelitánské nakladatelství a Pastorační středisko brněnské diecéze.

Webová stránka pro učitele náboženství s praktickými náměty

Katechetické a pedagogické centrum Biskupství královéhradeckého vytvořilo webovou stránku <http://vkd.bihk.cz>, které jsou věnovány metodickým materiálům a pomůckám, jež vznikly v rámci projektů: „Využití křesťanského dědictví ve výuce - praktické náměty“ a „Poselství křesťanských svátků“. Tyto materiály jsou určeny zejména k výuce ve školách, lze je však využít i pro katechezi dětí a mladých lidí.

OLDIN č. 4/2013

Pomůcky jsou na stránkách rozříděny podle těchto témat:

- Poselství křesťanských svátků (Vánoce a advent, Velikonoce a postní doba, Mikuláš a jiné svátky, Světcí a státní svátky ČR, „Dušičky“)

- Křesťanské kulturní dědictví (Bible-kniha knih, Kostely a kláštery, Rituály a symboly, Křesťanský slovník)

- Společenská a etická témata (Mír a spravedlnost ve světě, Země pro člověka, Vybraná témata z dějin)

- Didaktické kompetence (Mediální pomůcky ve výuce, Metody práce s textem, Metody práce s obrazy, Motivace žáků)

Na tomto webu naleznete i rubriku nazvanou Interaktivní CD, kde je ke stažení např. „Slovník křesťanství“, pracovní listy a krátká animovaná videa seznamující žáky základní školy se Svatými ochránci české země a jejich státními svátky. Během velikonoční doby učitel nebo katecheta jistě uvítá také ukázkové hodiny s tématem: „Velikonoční příběh a Ježíš“, které lze rovněž najít na této internetové stránce.

Anna Skočovská

DOMINIKÁNI ODCHÁZEJÍ ZE ZNOJMA!

Kláštery dominikánů ve Znojmě a v Uherském Brodě zůstanou bez bratří.

Po více než 770 letech dominikáni odcházejí ze Znojma. Přijďte na veřejnou debatu o budoucnosti tohoto místa s provinciálem dominikánů, která se uskuteční v neděli 4. května 2014. Čas setkání bude upřesněn.

Z textu usnesení provinční kapituly 2014:

50. Proto provinční kapitula rozhodla dočasně opustit kláštery v Uher-

ském Brodě a ve Znojmě, přičemž se nejedná o jejich kanonické zrušení (srov. LCO, č. 261 § I). K tomuto rozhodnutí se kapitula přiklonila výraznou většinou. Jsme si vědomi, že toto rozhodnutí není jediným možným, ale za dané situace ho považujeme za správné.

51. Opuštění těchto klášterů není negativním hodnocením řeholního života a apoštolského působení bratří, ale snahou o zlepšení vnějších podmínek života komunit a našeho poslání. Proto

jsme také došli k závěru, že je třeba opustit oba kláštery, protože opuštění pouze jednoho by výraznější efekt nepřineslo.

52. Uvědomujeme si, že je to bolestný krok, neboť přerušujeme historicky dlouhodobé působení bratří v těchto místech, a především přerušujeme spolupráci a pouta s lidmi, kterým jsme sloužili a kteří naopak přispívali k našemu životu a poslání.

53. Současně se jedná o cestu do neznáma, protože opouštíme stávající živá společenství věřících ve prospěch nových projektů s nejistým výsledkem. Přesto se domníváme, že věrnost našemu dominikánskému poslání vyžaduje opustit tyto jistoty a vydat se hlásat evangelium lidem do míst a prostředí, kde je církev jen málo přítomná.

54. Bereme v úvahu, že odchod z těchto míst může být vnímán jako sporný s ohledem na nová povolání, protože dojde k omezení záběru naší přítomnosti.

55. Do budoucna však toto rozhodnutí otevírá možnost nových fundací ve větších městech, která více odpovídají povaze našeho dominikánského poslání, pokud přírůstek nových povolání umožní zakládat nové komunity.

56. Ukládáme provinciálovi (fr. Benedikt Mohelník OP) s jeho sociem (fr. Jindřich Poláček OP), aby toto rozhodnutí citlivě vysvětlili věřícím a dalším zainteresovaným osobám a institucím v Uherském Brodě a ve Znojmě.

Převzato z webových stránek znojemských dominikánů

UŽ JSTE SE NĚKDY VE FARNOSTI ČI DOMA MODLILI „CESTU SVĚTLA“?

Všichni známe postní pobožnost křížové cesty, která ve 14 zastaveních přibližuje Ježíšovu cestu od Pilátova soudu přes smrt na Golgotě až k uložení jeho těla do hrobu. Cesta světla je nová pobožnost, která na křížovou cestu navazuje a v dalších 14 zastaveních nás vede od prázdného hrobu přes setkání Vzkříšeného s učedníky až k Seslání Ducha Svatého. Vzkříšený Ježíš, o němž při Cestě světla rozjímáme a s nímž se na této cestě setkáváme, nám otvírá novou životní perspektivu. Vzkříšený Ježíš nás naplňuje jistotou, že skutečně vstal z mrtvých a že je nám stále nablízku. Vědomí této jeho velké lásky k nám a všem lidem nás naplňuje radostí a povzbuzuje,

abychom se nebáli o Kristu mluvit před druhými.

1. Jednotlivá zastavení Cesty světla
2. Pán Ježíš vstal z mrtvých
3. Učedníci nacházejí prázdný hrob
4. Pán Ježíš se ukazuje Marii Magdalské
5. Vzkříšený s učedníky na cestě do Emauz
6. Pán Ježíš se dává poznat při lámání chleba
7. Pán Ježíš se zjevuje apoštolům
8. Pán Ježíš dává moc odpouštět hříchy
9. Vzkříšený utvrzuje víru Tomáše
10. Ježíš se setkává s učedníky u Genezaretského jezera

11. Pán Ježíš rozmlouvá s Petrem
12. Pán Ježíš posílá své učedníky do celého světa
13. Pán Ježíš vystupuje do nebe
14. Učedníci s Pannou Marií očekávají Ducha Svatého
15. Soslání Ducha Svatého

Průběh pobožnosti Cesty světla je podobný křížové cestě. Po každém oznámení tématu zastavení řekne předsedající: „Kristus vstal, aleluja!“ Lid odpovídá: „Opravdu vstal, aleluja!“ Mezi jednotlivými zastaveními je vhodné vložit sloku nějaké velikonoční písně.

Na závěr může předsedající pozvat účastníky, aby si od paškálu rozsvítili svíčku a doprovodit toto gesto slovy: „Jdi a nes světlo Krista Vzkříšeného bratřím, které potkáš.“ Poté je možné udělat obnovu křestního slibu.

V současné době jsou k této pobožnosti vytisknuty dvě příručky. První nese název *Cesta světla - Velikonoční pobožnost*, jejímž autorem je olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. Vydalo ji Kartuziánské nakladatelství Brno. Na Centru pro katechezi v Olomouci je k dispozici i verze „Cesta světla pro děti“. Děti se během pobožnosti seznámí s hlavními velikonočními událostmi a jsou přiměřeným způsobem uvedeny do jejich rozjímání. Tuto pobožnost je vhodné se modlit především v době velikonoční, protože rozjímá události spojené právě s touto liturgickou dobou. S nabízenou brožurkou můžete pracovat v hodinách náboženství, při katechezích s dětmi, při pobožnostech pro děti i v rodinách. Brožurku "Cesta světla pro děti" si můžete objednat na e-mailové adrese: *katecheti@arcibol.cz* nebo na tel.: 587405241.

Doporučujeme také navštívit s farností či osobně poutní místa, kde je Cesta světla vybudována. V České republice je ve Slavkovicích a na Svatém Hostýně. Uvidíte, že vás modlitba Cesty světla povzbudí na vaší cestě za Kristem.

Anna Skočovská

LÁSKA A ZÁJEM O PANÍ ZDISLAVU ...

"Razil jsem heslo: 'Láska a zájem o paní Zdislavu je láska a zájem o každou rodinu.' Když řeknu Zdislava, hned slyším *rodina*. My potřebujeme v dnešní krizi, kdy se nám rodiny rozpadají, chránit dobrou rodinu, pomáhat mladým lidem, dobrá manželství podporovat, a tam, kde se to nějak viklá, chápat je a poradit jim, a i kdyby se manželství rozpadlo, nekopnout do nich, ale zase se jich ujmout.

Rodina, to je první řád, na kterém spočívá celá společnost i všechny její instituce, a nezaložil tento řád svatý Benedikt, svatý Dominik, svatý Don Bosco

apod., ale sám Bůh v ráji. Je to tedy nejstarší a nejpočetnější řád božského původu. Je to regule, řehole, ta když se věrně zachovává, je zárukou všeho dobra. Zdislava žila v manželství, věděla, co je rodinný život, znala to riziko, když žena rodí děti. Jako matka věděla, co to znamená oběť. Proto ji ctíme jako patronku rodin. A to je také důvod, proč neustále propaguji Zdislavu."

„Řeholní kořeny se nepodařilo vyrvat. Rozhovor s P. Ambrožem M. Svatošem“

O KRISTU V NÁS I MEZI NÁMI

Během duchovních cvičení prosil v přímluvách jeden věrný katolík: „Obrať všechny zednáře, komunisty, odpadlíky a liberály k víře v Pána Ježíše – prosíme Tě, vyslyš nás!“ Dojala mne ta naléhavost hlasu tohoto muže. Bylo to podobné fatimské prosbě: uveď do nebe všechny duše... Můžeme k tomu přispět víc než jen modlitbou? Navrhu jak...

Rád se modlím v růženci: který byl pokřtěn v Jordáně. Jan Křtitel ke své hrůze vidí mezi cháskou „plemena zmijí“ Ježíše! Vždyť podle Křtitele má Kristus (=Mesiáš) pročistit mlat a plevy spálit ohněm neuhasitelným! Přiložit sekeru ke kořenům špatného stromu! A teď vidí Ježíše uprostřed té chátry! Je to opravdu Kristus (=Mesiáš)? ptá se ještě krátce před svou smrtí. Ano, je to Kristus = Osvoboditel, hebrejsky Jehošuah, česky Ježíš.

I dnes je přítomen nejen mezi zednáři, komunisty a liberály, ale i me-

zi všelikou lidskou cháskou. Čeká tam na impuls, který může přinést nějaká událost jejich života, nebo impuls někoho z nás. Sám jsem se už setkal s takovými lidmi. Jedinou účinnou „municí“ na ně byl zájem o ně...

Díky totalitám se tito „bezbožníci“ setkali mnohdy s křesťany ve věznicích, vojenských útvech PTP, či na pracovištích. Bůh to dopustil a nebylo to zbytečně. Ježíš přišel zachránit i to, co už zahynulo! I dnes se setkávám na sídlišti, kde bydlím, s těmito „bezbožníky“. Jsou jich tu tisíce. Papež nás posílá: oblečte rifle, běžte k nim a nebojte se, že se zašpiníte!

Díky, milý „pápo“ Františku, že to sám děláš, že jsi Kristus mezi námi! Ať na to myslíme nejen v týdně novény za jednotu ve víře, ale každý den. Ježíš mezi cháskou lidskou, a my s ním...

J. Rybář

www.jezuit.cz

OD ZÁVISLOSTI NA DROGÁCH K ZÁVISLOSTI NA BOHU

„*Narkoman je jako perla, která spadla do bláta. Stačí ji zdvihnout, očistit a bude zářivější než předtím.*“ *sestra Elvira*

Bolestně mnoho mladých lidí v dnešním světě je ztracených, zoufalých, vnitřně rozháraných, nespokojených a tolik vzdálených od skutečných hodnot života. Nemálo z nich často končí v poutech závislosti na návykových látkách. Problém závislosti je velmi závažný a nikdo z nás si nemůže být jistý tím, že se nebude týkat právě jeho nebo

někoho v jeho okolí. Naději přináší komunita Cenacolo (Cenacolo - večeradlo).

Komunita Cenacolo je křesťanské sdružení, které přijímá ztracené mladé lidi. Tato komunita byla založená díky duchovnímu porozumění řeholní sestry Elvíry Petrozzi. Sestra Elvíra našla boží vůli v oddané službě ztraceným mladým lidem. V roce 1983 dostala povolení založit dům právě pro tyto lidi. Starosta v Saluzzo, kterému předložila svůj projekt, jí pronajal zchátralý dům. V červenci

1983 ve svých 46 letech otevírá první dům.

„Dům byl vlastně neobyvatelný. Nebylo tam nic. Představené se zoufale chytaly za hlavu. Ale já jsem byla šťastná a cítila jsem, že se přede mnou otevírá cesta k něčemu velkému. Viděla jsem již tehdy to velkolepé, co dnes existuje. A cítila jsem Pána vedle sebe a jakou sílu a odvahu mohu přijmout od Matky Boží.“

Co se odehrává v životě lidí, kteří vstupují do komunity?

Sestra Elvíra pochopila, kudy vede cesta z pout závislosti a beznaděje. „**Jen Bůh mohl narkomany skutečně uzdravit a jen na Bohu měli zůstat závislí, a na jednotlivých lidech, které jim Bůh pošle.**“ Proto sestra Elvíra nepřijímá žádné peníze od veřejných institucí. Mladí lidé mají cítit, že Bůh je skutečně zde, že on má o ně zájem a bdí nad nimi - 24 hodiny denně. „Těžko se jim to vysvětluje, musí mít možnost to ohmatat vlastníma rukama.“

Kdo vstoupí do domu, učí se pokoře, ale je svobodný od tlaků a zvyků. Nesmí nosit oděv, který by chtěl, nesmí si udělat kávu, když má právě chuť nebo se podívat na zprávy. Mladí lidé se tak učí milovat život, tento drahocenný život jako dar od Boha, to, co zůstane, když všechno ostatní

odpadne. Elvíra odhalila hlavním problémem závislosti ve vzdálenosti od Boha. Proto existuje dobrý lék na drogy: **Bůh!** V každém domě je kaple, ve které se přítomní shromažďují několikrát denně. Ještě jedna nabídka: tři růžence denně. Sílu zůstat a úspěšně vydržet dává jen modlitba. Toto dědictví předávají již dvacet let jedni druhým. „V adoraci se děje proměna duší. Jen když jsme blízko Ježíši, můžeme se učit ho milovat,“ je zkušenost sestry Elvíry.

Dnes má společenství po celém světě 45 domů. 400 mladých zde hledá uzdravení a 80 % z nich je po odchodu skutečně trvale uzdravených. Jeden takový dům existuje také na Slovensku v Kralovej pri Senci. Křesťanská víra není podmínkou přijetí. Zařízení jsou otevřena všem. V České republice působí komunita Cenacolo Žibřinice (dříve Komunita sv. Zdislavy), která je sice komunitou Cenacolo inspirována, ale není její součástí ani s ní nemá žádné kontakty více na <http://www.cenacolo.cz>

Více o komunitě Cenacolo naleznete na stránkách www.comunitacenacolo.eu. Kontaktovat lze také Mgr. Ing. Miroslava Masára na telefonu: +420 733 223 118, či e-mailu: majkasoft@hotmail.com. (ap)

čerpáno z internetu

BEZDOMOVCI

(Výňatek z rozhovoru s Mgr. P. Prinz, ved. Azylového domu Samaritán v Olomouci)

Jací lidé v jakých situacích se dostávají do takové situace (bezdomovce)? Jaká je naděje, že se někteří z nich vrátí do normálního života? Daří se to někdy?

Stát se to může každému, pro někoho je riziko vyšší. Ohroženi jsou především lidé s nízkým vzděláním, bez rodiny nebo často po rozvodu, zdravotně postižení, psychicky nemocní. V poslední době nabývá na významu téma zadluženosti, které spolu s nezaměstnaností tvoří

základní pilíř problémů. Závislosti sem patří rovněž. Trochu bych se lidí na ulici zastal, protože pokud pijí, je to pro ně jisté anestetikum. Zůstává otázkou, jestli jsou bezdomovci proto, že pijí, nebo pijí, jelikož jsou bezdomovci. Naděje na normální život je vždy, ovšem svět lidí dlouhodobě žijících na ulici je převážně světem beznaděje. Sám si myslím, že ho opravdově ani nemůžeme pochopit. To je ovšem na samostatný rozhovor. A zda

se někdy daří návrat? Zajisté ano, jinak by ta práce ani nešla dělat. Úspěch je samozřejmě větší, pokud se to řeší hned v začátku, než když někdo upadne na naprosté dno. Někoho stačí tzv. nakopnout a poradí si sám. Jsou ale i lidé, které třeba doprovázíme na jednání apod.

*Azylový dům SAMARITÁN
OLDIN č. 4/2014*

UMÍRÁNÍ

Ježíš nám na kříži ukázal, co se děje ve smrti. Ježíš zvěstoval lidem blízkost Božího království. Ale zakusil odpor saduceů, kteří v tom viděli ohrožení politických a hospodářských zájmů. Ježíš se musel pomalu smířit s tím, že jeho radostná zvěst se nerozšíří do celého světa, ale že musí počítat s násilnou smrtí. Musel se tedy nejprve vzdát vlastního životního konceptu a v modlitbě se probíjet k tomu, aby se v něm mohla naplnit Boží vůle. Evangelia nám ukazují, jak byl pro Ježíše tento vnitřní boj tvrdý. Lukáš hovoří o modlitebním boji Ježíšově v Getsemanech, o jeho strachu a potu: „Ježíš v úzkostech zápasil a modlil se ještě usilovněji; jeho pot kanul na zem jako krůpěje krve“ (Lk 22,44). Na kříži se musel Ježíš vzdát svého díla, pro něž se všemi silami nasažoval. Musel se vzdát lidí, které miloval, jejichž rány hojil a jimž hlásal radostnou zvěst. Musel se vzdát i své představy o Bohu. A nakonec se musel sám zhroutit do láskyplných rukou Boha.

Smrtný boj Ježíše na kříži je zřetelně patrný v obou žalmech, které se

podle zpráv synoptiků modlil na kříži: jsou to žalmy 22 a 31. Považuji i za historicky pravděpodobné, že Ježíš zemřel se slovy těchto žalmů na rtech. V žalmu 22 začíná Ježíš žalobným nářkem: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.“ Ale přesto, že je Ježíš vystaven při svém umírání čumilům, kteří ho urážejí a hanobí, svěřuje Otci: „Ty jsi mne vyvedl z života matky, choval jsi mne v bezpečí u jejích prsou“ (Ž 22,10). Pak líčí tělesné i psychické útrapy umírání: „Jako střep vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru, vrháš mě do prachu smrti!“ (verš 16). Ale přes všechny strážně hrozného umírání na kříži je si jist, že ho Otec zachrání. Pak bude hlásat jeho jméno mezi všemi lidmi a bude ho velebit: „Nepohrdl poníženým, v opovržení ho neměl“ (verš 25). Zejména o velikonočním triduu na mě tato Ježíšova slova vždy mocně působí, když se je modlím a když si přitom představuji, že je na kříži volal z posledních sil, v nejvyšší nouzi, ale také v nejhlubší důvěře, jak se zcela vydal do rukou Božích v zoufalství, v osamocení a za posměchu okolí.

Lukáš poznamenává, že Ježíš na kříži pronesl slova židovské večerní modlitby, žalm 31. Když rozjímám o slovech tohoto žalmu jako o slovech na kříži, napadá mi, jaké může být jednou mé umírání. Při umírání hledá Ježíš útočiště u Otce: „Hospodine, utíkám se k tobě, kéž nejsem navěky zahanben; pomoz mi vyváznout pro svou spravedlnost!“ (Z 31,2). Ví, že Bůh je jeho skálou, na níž může budovat, že ho vysvobodí z útrap. Do jeho rukou vkládá umíraje svého ducha s plnou důvěrou (viz verš 6). Také zde se střídají slova poukazující na útrapy umírání se slovy důvěry:

„Ve strastech mi ubývá sil, mé kosti slábnou. Jsem potupen všemi protivníky a sousedy nejvíc; známí mají ze mne

strach“ (viz verš 12). Ale Ježíš si je jist i v nejvyšší nouzi umírání: „Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou“ (verš 15). A spoléhá na to, že Bůh rozjasní nad ním svou tvář ve smrti (verš 17) a že mu prokáže svou dobrotu. I v našem umírání přijde obojí: strach, opuštěnost, útrapy, pocit neporozumění, boj mezi lpěním na životě a vzdáním se, ale také důvěra, jistota o blízké pomoci Boží. Také pro nás bude umírání bojem, když se budeme vzdávat svého života a když se budeme vydávat do rukou Božích.

A. Grün (z knihy Smrt v životě člověka)

CARITAS IN VERITAS

Láska k pravdě – encyklika Benedikta XVI. (Pokračování)

58. - 60: To se týká i mezinárodní pomoci: tato pomoc může někdy bez ohledu na ušlechtilé úmysly dárců obyvatelstvo dané oblasti udržovat ve stavu závislosti, podporovat jeho útlak a vykořisťování se strany místní vlády uvnitř země, která pomoc přijímá.

Programy rozvojové pomoci musí v rostoucí míře nabývat rysů spoluúčasti. Hlavní pomocí pro rozvojové země v ekonomické oblasti je umožnit a usnadnit postupné pronikání jejich výrobků na mezinárodní trhy. Možnost přístupu na trh znamená pro tyto země velmi často záruku jejich krátkodobého i dlouhodobého přežití. Spravedlivý a vyvážený mezinárodní obchod se zemědělskými produkty může přinést výhody všem: jak na straně nabídky, tak i

poptávky.

Rozvojová spolupráce se nesmí týkat pouze ekonomické oblasti: nabízí velkou příležitost i pro kulturní a lidská setkávání. Technologicky vyspělé společnosti nesmějí zaměřovat svůj technologický rozvoj s domnělou kulturní nadřazeností. Rozvíjející se společnosti musí zůstat věrné tomu, co je v jejich tradicích opravdu lidské, a vyhnout se tomu, aby se nad ně automaticky nadřazovaly mechanismy globalizované technologické civilizace.

Rozvojová pomoc chudým zemím musí být považována za opravdový nástroj k tvorbě bohatství pro všechny. Ekonomicky rozvinuté státy by měly učinit vše, co je v jejich silách, aby ze svého domácího produktu vyčlenily větší

částky na rozvojovou pomoc a přitom dodržovaly závazky přijaté mezinárodním společenstvím. Mohou toho dosáhnout tím, že vnitřně přehodnotí systémy sociální politiky a vytvoří lépe

integrovaný systém sociální péče s aktivní účastí soukromých subjektů a občanské společnosti.

Zapsal Ing. Simek

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé pondělí před večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

- Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za ochranu nenarozeného života**, (v zimních měsících ve farní kapli)

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).

- Každý druhý pátek (jednou za 14 dní) v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.

- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 27. 4. **Velikonoční koncert** v kostele svatého Kříže: odpoledne v 15.30 h účinkují: Chrámový **sbor**, vokální skupiny **Mosty** a **Minima** a orchestr **Znojemští hudebníci**.

- 30. 4. v 17 h v Popicích **poutní mše sv. ke cti sv. Zikmunda**; hlavní ce-

lebrant novoříšský opat Marian Rudolf Kosík, O.Praem

- 1. 5. Památka sv. Josefa Dělníka – **Pěší pout' mužů** z Vranova nad Dyjí ; z Vranova v 10 h mše sv. v Jevišovicích v 14.30 h.

- 1. 5. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem

- 2. 5. **První pátek** – od 14 h v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů adorace a sv. zpověď

- 3. 5. První sobota – **měsíční pout'** v **Hl.Mašůvkách** v 18 h mše sv., celebruje novokněz Michal Cvingrál z Běhařovic; autobus ze Znojma v 17 h.

- 4. 5. Titulární slavnost kostela **Nalezení svatého Kříže** - mše jako obvykle v neděli v 8, 10 a v 18 h.

- 8. 5. Jednodenní **pěší pout' do Tří Dubů** v Rakousku (40 km); vychází se v 6,30 h od sv. Mikuláše ve Znojmě; mše sv. u Tří Dubů po 18 h, cestu zpět si poutníci zajišťují sami.

- 11. 5. **poutní zájezd do Dolních Kounic**; Autobus ze Znojma ve 13,30 h Vídeňská u mostu, Palackého, lázně, Přímětice, Kuchařovice, ; v 14.30 h ve

farním kostele májová pobožnost dále klášter Rosa coeli, poutní kaple sv. Antonína.

- 18. 5. v 15 h **měsíční modlitba** v Popicích, pěší z Kraví hory ve 14 h.

- 18. 5. v 16 h u sv. Mikuláše **přehlídka 8 chrámových sborů** ze Znojemska

- 20. 5. **Znojemská pout' u sv. Klementa v Tasovicích**

- autobus v 16,30 h z Vídeňské, Palackého, lázně, Přímětice, Kuchařovice, Suchohrdly: 17,30 h růženec, 18 h mše sv..

- 23. 5. **Noc kostelů** – v 17 h mše sv. u sv. Mikuláše, od 18 h otevřené kostely, ve 23 h u sv. Mikuláše večerní modlitba; u sv. Kříže začátek po mši sv. v 18 h se zpěvem chrámového sboru. Program kostelů v Louce a v Hnanicích bude na webu

- 29. 5. Slavnost **Nanebevstoupení Páně** – u sv. Jana Kř. u kapucínů mše sv. v 8 a v 17 h; u sv. Kříže mše sv. v 7 a v 18 h.; u sv. Václava v Louce v 18 h.

- 31. 5. **farní den** v klášteře na Hradišti pro znojemské farnosti.

Májové pobožnosti

u sv. Jana Kř. – každý všední den v 7,30 h růženec, mše sv. zpívané litanie.

u sv. Kříže –každý den měsíce **května** před každou večerní mší sv. Začínají v **17:30** májovým čtením, pak budou litanie u mariánského oltáře, a proto je začátek modlitby růžence přesunut na 17 hodin a ve mši se kromě slavností a nedělí nebude kázat.

na Hradišti v Mariánské kapli od 25. do 31. 5. v 18 h modlitba sv. růžence, v 18.30 h mše sv. a po ní májová pobožnost.

1. sv. přijímání dětí

15. 6. v 9 h u sv. Mikuláše.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.
Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk Tiskárna Wega, Znojmo
